

Arrest

nr. 193 741 van 16 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2017.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2017 waarbij de terechtzitting van 11 juli 2017 wordt verdaagd naar de terechtzitting van 8 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, een sjiïet te zijn, afkomstig uit Nama Kalay, Zeran, Kurram Agency in Pakistan. U zou daar ook uw ganse leven blijven wonen en later werken als arbeider tot u het land diende te verlaten. Uw regio wordt sinds lang geteisterd door oorlog en een strijd tussen sjiïtische en soennitische groeperingen.

U werd zelf het mikpunt van geweld toen u op 25 maart 2011 op weg was naar Peshawar voor een onderzoek bij de dokter. Het konvooi waarin u reed werd ter hoogte van Bagan onder vuur genomen en de eerste wagen raakte hierdoor volledig verwoest.

De chauffeur van de wagen waarin u zat probeerde nog te keren en te vluchten, maar werd snel tegengehouden door de Taliban. Zij zouden 34 personen meenemen en gijzelen. U werd eveneens geblinddoekt en meegenomen naar een plaats even verderop. U werd gedurende anderhalve maand samen met alle anderen vastgehouden en gemarteld. Omdat u hepatitis had werd u echter veelal gespaard. Op een dag probeerden twee personen te ontsnappen, maar werden gevat en gedood voor de ogen van alle andere gijzelaars. Ondertussen waren de ouders uit verschillende dorpen onderhandelingen gestart en probeerden ze met de steun van een senator en een parlamentslid jullie vrij te krijgen. Toen de Taliban na anderhalve maand begreep dat ze eventueel veel geld zouden kunnen verdienen, verbeterden de omstandigheden waarin jullie werden vastgehouden. Uiteindelijk zouden jullie bijna drie maanden vastgehouden worden door de Taliban toen de groep op 21 juni 2011 vrijgelaten werd. De Taliban had voldoende geld ontvangen en lieten jullie achter op een groot veld, alwaar de overheid jullie kwam oppikken. U zou na dit incident ernstig ziek worden. Zo had u last van nachtmerries, viel u regelmatig flauw wanneer u geconfronteerd werd met geweld. Op 26 juli 2013 kwamen twee van uw broers om het leven bij een ontploffing. Toen uw situatie ietwat verbeterd was, besloot uw vader dat het tijd was voor u om naar het buitenland te gaan. U verliet Pakistan in september 2015 en reisde verder via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië en Duitsland naar België, waar u in januari 2016 aankwam en een asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende originele documenten neer: een B-Form, een school leaving certificate, een brief van Anjuman-e-Hussania en de enveloppe waarmee uw documenten werden verzonden. U bracht ook kopieën mee van de identiteitskaarten van uw ouders en van een brief van de stamoudsten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Voorafgaand dient te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan over uw opgegeven identiteit en de daaraan verbonden leeftijd. Het CGVS dient immers vast te stellen dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw exacte leeftijd. Zo gaf u tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), uitgevoerd door Bureau MINTEH aan dat u op het ogenblik van het interview minderjarig zou zijn. U verklaarde immers dat u geboren werd op 1 maart 1998 en aldus 17 jaar oud zou zijn geweest (Fiche NietWTC Begeleide Minderjarige, d.d. 4 januari 2016). Nadien werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Raphaël (KU Leuven), dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 10 februari 2016 een leeftijd had van meer dan 18 jaar, waarbij 20,6 met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Toen u bovendien gevraagd werd op het CGVS wat uw echte geboortedatum dan wel zou zijn, verklaarde u plots te zijn geboren op 1 januari 1994 en 22 jaar oud te zijn (Gehoorsverslag CGVS, d.d. 16 december 2016, p. 3). Gewezen op het feit dat u bij uw inschrijving had aangegeven minderjarig te zijn, terwijl u nu uzelf een pak ouder schatte, gaf u aan dat er een probleem was met de tolk tijdens het gehoor daar hij uit Afghanistan kwam. U verklaarde 94 te hebben verklaard, terwijl de tolk 98 liet noteren (CGVS, p. 3). Hoe dan ook, u had toen ook verklaard in de in maart te zijn geboren, hetgeen u dan nu weer ontkende (CGVS, p. 3). Vreemd genoeg staat op het door u voorgelegde schooldocument dan weer dat u op 26 april 1998 zou zijn geboren, alweer een andere geboortedatum. Niet alleen ondermijnt het de geloofwaardigheid van dergelijk document, het is evenzeer tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid. **Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u de Belgische asieldiensten doelbewust tracht te misleiden door zich een pak jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent.**

Aansluitend legde u geen enkel geloofwaardig begin van bewijs neer ter staving van uw identiteit. U bracht ter staving enkel een originele B-Form mee (CGVS, p. 15).

Echter, uit toegevoegde informatie blijkt dat allerhande documenten in Pakistan, wegens de grote graad van corruptie eenvoudig te verkrijgen of na te maken zijn. Aldus is de bewijswaarde van Pakistaanse documenten eerder gering. Hoe dan ook komt de authenticiteit van dergelijk document verder in het gedrang, daar enkele anomalieën duidelijk zichtbaar zijn.

Zo lijkt het logo van NADRA bijzonder uitvergroot, lijkt de tekst her en der duidelijker dan elders en is het opvallend dat men bovenaan 'Koramm Agency' zou vermelden. Dat een officiële instantie dergelijke fout zou maken betreffende de eigen regio is frappant en ondermijnt de geloofwaardigheid van dergelijk document. **Wat er ook van zij,** gevraagd naar uw identiteitskaart, gaf u aan deze verloren te zijn op weg naar België (CGVS, p. 18). Vreemd genoeg had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog vermeld dat u deze had achtergelaten in Pakistan (Verklaring DVZ, d.d. 21 april 2016, p. 8, vraag 25). Hierop gewezen, ontkende u echter dat te hebben gezegd, hetgeen weinig afdoend is. Opmerkelijk was ook dat u beweerde nooit een paspoort te hebben gehad (CGVS, p. 18), terwijl u aanvankelijk nog had aangegeven dat uw naam zoals aangegeven stond weergegeven op uw paspoort (CGVS, p. 3). Als verschuiving hiervoor gaf u aan de vraag niet goed te hebben begrepen (CGVS, p. 18). **Het lijkt er echter sterk op dat u dergelijke documenten, zoals uw identiteitskaart, liever niet kenbaar wenst te maken daar de inhoud niet zou overeenkomen met uw verklaringen. U bent er derhalve geenszins in geslaagd uw identiteit ontegensprekelijk aan te tonen. Het ontbreken van een geldig Pakistaans identiteitsbewijs en bijhorende geloofwaardige verklaringen houden initieel reeds een negatieve indicatie in met betrekking tot uw asielrelaas, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.**

Verder werd vastgesteld dat u niet de waarheid vertelt over waar u voor uw komst naar België verbleven heeft. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde ononderbroken verblijf in Nama Kalay, Zeran, Kurram Agency te Pakistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS kan eventueel erkennen dat u, onder welke identiteit dan ook, oorspronkelijk afkomstig bent uit Kurram Agency en dat u daar geboren en getogen bent. Echter, u bent er doorheen uw asielpprocedure niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u, zoals u beweert, tot september 2015 (CGVS, p. 23) onafgebroken in Nama Kalay, Zeran verbleven heeft. Er dient daarentegen vastgesteld te worden dat u uw geboorteregio reeds langer verlaten heeft dan u beweert én u niet uw werkelijke identiteit kenbaar maakt.

In casu werd vooreerst vastgesteld dat u geen enkel origineel document voorlegde dat u recent zelf zou hebben verkregen en die bijgevolg uw verblijf in de regio de voorbije jaren zou kunnen staven. Zo legde u zoals eerder aangegeven een B-Form neer en werd de authenticiteit ervan reeds in vraag gesteld (supra). Echter, uit het door u voorgelegde document blijkt dat het afgegeven werd in december 2012 en zegt dergelijk document bijgevolg niets over uw verblijf in de jaren nadien. **Verder** legde u ook een school leaving certificate neer waarvan u beweerde deze zelf te hebben verkregen (CGVS, p. 15). Echter, uit dat document blijkt dat dergelijk document werd opgesteld **na** uw vertrek en **op vraag** van uw ouders, hetgeen wijst op het gesolliciteerd karakter. Bovendien gaf u aan tot 2011 naar school te zijn geweest (CGVS, p. 11), terwijl het document dan weer 2014 vermeldt, hetgeen de authenticiteit ervan verder ondermijnt. **Hetzelfde** kan worden gezegd over de brief van Anjuman-e-Hussania (CGVS, p. 17). Ook hier blijkt deze te zijn opgesteld na uw vertrek en dus eerder gesolliciteerd. Het is bovendien opvallend dat dergelijk document in het gebrekkig Engels zou zijn opgesteld ("he left for abroad the country"), in een regio waarin velen het Engels niet eens machtig zijn. **Tot slot** legde u ook een document neer waarvan u beweerde dat het een originele brief van de stamoudsten zou zijn geweest (CGVS, p. 16). Echter, leek het eerder om een kopie te gaan dan een origineel en gaf u uiteindelijk aan dat u het van uw oom had gekregen en het eigenlijk niet wist (CGVS, p. 16). Aangezien kopieën altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knip- en plakwerk is de bewijswaarde dan ook eerder gering. Bovendien leek u ook niet bijzonder goed op de hoogte te zijn van de bedoeling & inhoud (zie verder) van dergelijke brief (CGVS, p. 16-17). Hoe dan ook blijkt deze brief te zijn afgegeven in 2011 en zegt deze aldus evenmin iets over uw verblijfsplaatsen gedurende de afgelopen jaren.

Dient te worden aan toegevoegd dat het opvallend is dat uit uw enveloppe zou blijken dat uw documenten werden verzonden vanuit Peshawar en Lahore, hetgeen het vermoeden sterkt dat u (en uw familie) de regio al even hebben verlaten. **Dat u eigenlijk niet zelf over enige documenten zou beschikken in Pakistan, die u in die periode in die regio zouden plaatsen, is bevreedend. U**

legde verder geen enkele foto neer van u zelf in Pakistan (CGVS, p. 18), aangezien u nogal stereotiep verklaarde alle foto's verloren te zijn.

Ten tweede was uw kennis over de regio eerder beperkt voor iemand die beweerde zijn ganse leven daar te hebben gewoond. Zo werd u gevraagd welke agencies zich rond Kurram Agency bevinden en gaf u aan dat dat Waziristan en Momand Agency en Kharlach zijn. De rest wist u niet. (CGVS, p. 6). Vooreerst is het eigenlijk North-Waziristan en grenst Momand Agency helemaal niet aan Kurram Agency. Dat ook Orakzai en Khyber Agency aan Kurram Agency grenzen, leek u dan weer te zijn vergeten. Kharlachi is dan weer geen Agency, maar een dorp op de grens tussen Pakistan en Afghanistan. Gevraagd bij welke provincie of administratieve bepaling Kurram Agency hoort, gaf u dan weer aan dat het bij Khyber Agency hoort (CGVS, p. 6), terwijl het eigenlijk onderdeel is van de Federal Administered Tribal Areas (FATA). Toen u gevraagd werd u of eigenlijk wel al eens gehoord had van FATA gaf u correct aan dat het om de stammengebieden gaat en noemde u Khyber Agency, Momand Agency en Waziristan als onderdeel van FATA (CGVS, p. 6). Dat uw eigen agency, Kurram, daar ook deel van uitmaakt vermeldde u niet. Hoe dan ook, ook Zuid-Waziristan, Orakzai en Bajaur maken nog deel uit van FATA. U noemde verder 'Parbab Khan' als zijnde de Political Agent (PA) sedert drie à vier jaar (CGVS, p. 7), terwijl het eigenlijk Amjad Ali Khan is. U had overigens geen idee wie de vorige PA was, noch wist u de naam van de huidige Assistant Political Agent (APA) of van hun voorgangers (CGVS, p. 7).

Ten derde bleek ook uw kennis omtrent de stammencultuur eerder miniem. Zo verklaarde u zelf tot de Bangash te behoren (CGVS, p. 8). U verklaarde echter dat u niet tot een substam van de Bangash behoorde, aangezien de Bangash evenwel geen substammen hebben (CGVS, p. 8). Hetgeen uit informatie net wel het geval blijkt te zijn. U noemde verder de Turi als zijnde een andere grote stam in Parachinar, maar verklaarde vreemd genoeg dat de Bangash in de meerderheid zijn (CGVS, p. 8), terwijl het net omgekeerd is. U verklaarde verder dat de Turi meestal in Lower Kurram wonen (CGVS, p. 8), terwijl zij net een stevige verankering kennen in Upper Kurram. U voegde er tot slot aan toe dat er ook soennitische Turi's zijn (CGVS, p. 8), terwijl uit informatie blijkt dat de Turi net allemaal sjiieten zijn. Dat u dan ook nog eens zou beweren dat het grootste deel onder hen in Sada woont (CGVS, p. 8), wijst op een bijzonder gebrekkige kennis daar in Lower Kurram (en dus Sada) net veelal de soennitische Bangash wonen. U beweerde verder dat de sjiitische Bangash in de meerderheid zijn (CGVS, p. 9), terwijl het net de soennitische Bangash zijn. U had tot slot geen weet van andere stammen die in uw agency woonden (CGVS, p. 9).

Ten vierde bleek u bij uitbreiding ook niet bijzonder goed op de hoogte van enkele ingrijpende gebeurtenissen die zich in uw regio hadden voorgedaan. Zo noemde u "Arfan Agha" als zijnde de betreurde leider van de Imam Bharga in Parachinar (CGVS, p. 12), terwijl zijn naam eigenlijk Nawaz Irfani (volledig: Agha Muhammad Nawaz Irfani) was. U verklaarde dat hij werd gedood in Islamabad, maar kon het niet beter plaatsen dan tweeënhalf jaar geleden (CGVS, p. 12), terwijl het eigenlijk op het moment van uw gehoor net twee jaar geleden was gebeurd (26 november 2014). U had geen idee wanneer exact hij werd gedood. U verklaarde vreemd genoeg dat hij in Islamabad was om zijn familie te bezoeken (CGVS, p. 12), terwijl hij eigenlijk verbannen werd uit Kurram Agency en daarom in Islamabad was. Dat u van een dergelijke ingrijpende en veelbesproken gebeurtenis in uw regio van herkomst dusdanig vaag op de hoogte zou zijn, is bevreemdend. U verklaarde vervolgens dat de laatste politieke verkiezingen bijna vier jaar geleden waren, maar kon het niet beter schatten dan in 2012 of 2014 (CGVS, p. 14). Vervolgens werd u gevraagd om een recent incident uitgebreid te beschrijven en bleek u hier de allergrootste moeite mee te hebben. Zo kon u enkel vaag een incident uit 2013 noemen en meende u ook dat in december 2015 een groot incident was geweest (CGVS, p. 25). Al was dit dan wel na uw vertrek. U gaf tenslotte aan dat u zich eigenlijk geen groot incident herinnert (CGVS, p. 25).

Tot slot kon u ook betreffende uw reisweg niet overtuigen. Zo legde u vooreerst geen enkel document (vervoersbewijzen, tickets, foto's, ...) neer te staving van uw reisweg (CGVS, p. 24). Hoewel u nu plots toch wel foto's zou hebben van tijdens uw reis en uw verblijf in Pakistan – u had eerder verklaard van niet (zie supra) – legde u deze echter nooit voor. U had verder geen idee wanneer exact u Pakistan had verlaten (CGVS, p. 20) en u verklaarde verder via Iran te hebben gereisd, maar kon geen enkele andere stad opnoemen dan Teheran die u zou zijn gepasseerd (CGVS, p. 23-24). U beschreef de grensovergang tussen Iran en Turkije eerder vaag zoals "Een grote berg, we moesten oversteken" en toen u gevraagd werd om het te beschrijven hoe het in zijn werk ging, gaf u eerder vaag aan dat het "niets speciaals" was (CGVS, p. 24).

Volledigheidshalve voegt het CGVS ook nog toe dat u geen asiel heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. (Verklaring DVZ, p. 8, vraag 22). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliert en pas in België asiel aanvraegt, doet verder afbreuk aan de beweerde redenen van vertrek en uw ingeroepen vrees voor

vervolging. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk gemaakt recent en rechtstreeks vertrokken te zijn uit Kurram Agency, FATA. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Kurram Agency kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat tot september 2015 in Kurram Agency heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in de jaren voordien in deze regio hebben voorgedaan.

De ongeloofwaardigheid van de door ingeroepen asielmotieven zou echter ook blijken door volgende vaststellingen. Zo wordt uw asielrelaas fundamenteel ondermijnd door vaagheden, tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die werden vastgesteld doorheen uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) én het CGVS. Zo verklaarde u ontvoerd te zijn geweest door de Taliban op 25 juli 2011 toen u op weg was naar Peshawar en u werd vrijgelaten op 21 juni 2011 (CGVS, p. 19). Erop gewezen dat de data van uw relaas niet kloppen, corrigeerde u uw verhaal en gaf u aan in maart te zijn vastgehouden (CGVS, p. 21). U had verder geen idee waar u werd vastgehouden en kon enkel verklaren dat u bijna twee uur had gewandeld alvorens het kamp te bereiken (CGVS, p. 21). Vreemd genoeg had u eerder verklaard 10 minuutjes te hebben gewandeld (CGVS, p. 19), een opmerkelijk verschil. Hoe dan ook, bij de DVZ had u nog verklaard dat alles gebeurde in het dorp Bagan (Verklaring CGVS, d.d. 21 april 2016, Vraag 3.5), terwijl u ten aanzien van het CGVS vertelde dat u werd staande gehouden in Bagan en daarna twee uur vandaan had gewandeld (CGVS, p. 19-21). Hierop gewezen gaf u nogal vaag aan dat uw ogen gesloten waren en u niets kon zien (CGVS, p. 21). U verklaarde verder drie maand te worden vastgehouden (CGVS, p. 19), terwijl u bij de DVZ nog had verklaard dat het 3,5 maand was (Verklaring CGVS, Vraag 3.5). Verder verklaarde u vooreerst dat u met dertig gevangenen was en legde u hiervoor ook een brief neer ter staving van uw problemen (CGVS, p. 17). Vreemd genoeg staan op de brief 34 namen omcirkeld. Hierop gewezen paste u meteen uw verhaal aan en voegde u er nogal laconiek aan toe dat er ook vier bewakers mee waren. U had verder geen idee wanneer de brief werd ondertekend (CGVS, p. 17). Wat er ook van zij bij de DVZ had u nog verklaard dat u was opgesloten met 24 andere mannen (en dus 25 in totaal) (Verklaring CGVS, Vraag 3.5). Hierop gewezen gaf u aan dat de vertaler u niet had begrepen.

U verklaarde verder bij de DVZ ook dat uw vader besloot toen u terug thuis was, om u naar Europa te sturen (Verklaring CGVS, Vraag 3.5). Ten aanzien van het CGVS verklaarde u echter nog een hele poos in Pakistan te hebben gewoond (CGVS, p. 19). Zo verklaarde u daar dat u zeer ziek werd en u zo'n vier jaar binnen zou blijven (CGVS, p. 19-20), zaken die u bij de DVZ helemaal niet had vermeld. Zo werd u erop gewezen dat u geen melding had gemaakt van eventuele gezondheidsproblemen (zie inschrijvingsformulier), noch voegde u iets toe op het einde van uw interview (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.7). Hierop gewezen vermeldde u plots dat de interview van dienst bij de DVZ u eigenlijk vertelde wat u al dan niet mocht en kon zeggen (CGVS, p. 22), hetgeen weinig serieus is.

Hoe dan ook, u verklaarde evenwel dat er in die vier jaar nadien, geen incidenten meer waren geweest met uw familie (CGVS, p. 22). Vreemd genoeg had u aanvankelijk wel verklaard dat u één broer had gehad die stierf in 2012 (CGVS, p. 5). Gewezen op het bestaan van uw broers, gaf u plots aan drie broers te hebben gehad en vermeldde u zelfs dat er twee broers van u om het leven waren gekomen bij een bomontploffing (CGVS, p. 22). Bij de DVZ had u gewoon melding gemaakt van één broer en is er van de twee overleden broers geen spoor (Verklaring DVZ, p. 7). U legde verder geen enkel document neer ter staving van hun overlijden, noch had u hier navraag naar gedaan (CGVS, p. 23). Derhalve dient nog te worden toegevoegd dat u bij de DVZ ook had verklaard dat zowel uw broers, zussen als ouders de Afghaanse nationaliteit zouden hebben (Verklaring DVZ, p. 5 & 7), hetgeen u dan weer ontkende (CGVS, p. 9).

Verder wordt uw geloofwaardigheid eens te meer ondermijnd doordat u beweerde na dergelijk incident nog vier jaar thuis te hebben gebleven. Dat u na een dergelijke ingrijpende gebeurtenis nog dusdanig lang zou wachten alvorens het land te verlaten ondermijnt eens te meer uw geloofwaardigheid. Dat bovendien ook uw ouders en zussen nog steeds in uw dorp zouden wonen, na dergelijk leed te hebben ondergaan is dan ook weinig geloofwaardig. **Volledigheidshalve** merkt het CGVS ook nog dat u ter verschoning van een dergelijke laattijdigheid melding maakte van medische, psychologische en fysieke problemen. U legde hier evenwel geen enkel document van neer die uw bewering zou kunnen ondersteunen, noch kan dit als verschoning gelden voor het geheel van bovenstaande vaststellingen. Voor medische problemen richt u zich overigens tot de geijkte procedure 9ter.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven. Dat u uw werkelijke reden van vertrek niet opgeeft, doet verder vermoeden dat u niet recent uit de regio van Kurram Agency bent vertrokken.

De verklaringen die u voor al deze tegenstrijdigheden geeft zijn allesbehalve afdoend. Het CGVS wenst er in dit licht ook op te wijzen dat het gehoor bij de DVZ werd afgenomen met behulp van een tolk die het Pashtu machtig is. Zo is het vreemd dat u bij aanvang van het gehoor op het CGVS dan wel zou melden dat de vertaler tijdens het vorige gesprek met de DVZ uit Afghanistan kwam en er daardoor wat

problemen waren, terwijl u daar tijdens het gesprek met de DVZ zelf geen enkele melding van had gemaakt. Wat meer is, uw verklaringen werden u na afloop van het gehoor voorgelezen en u verklaarde zich na afloop van het gehoor ook akkoord met uw verklaringen. U nam sinds uw gehoor in april 2016, nadien geen enkel initiatief om eventuele fouten recht te zetten en wachtte evenwel tot het gehoor op het CGVS om eventuele problemen aan te kaarten, een opmerkelijk gebrek aan initiatief. Bovendien zijn dergelijke verklaringen geen verschooning voor dermate tegenstrijdige en incoherente verklaringen.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas werden allen hierboven reeds besproken en zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. De identiteitskaarten van uw ouders, hoewel het slechts kopieën zijn, zouden in ieder geval enkel hun identiteit kunnen bevestigen en hun roots in Kurram Agency, hetgeen in casu niet wordt betwist. Documenten hebben overigens enkel een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Pakistanen binnen Pakistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke regio van herkomst vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele of recente regio van verblijf. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Pakistan is evenwel van essentieel belang, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Pakistan is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Pakistaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen binnen en/of buiten Pakistan, en bewust geen zicht te willen bieden op uw meest recente verblijfssituatie.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen (CGV2, p. 26-27), blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Pakistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw meest recente regio van verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten

in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 17 februari 2017 een schending aan van "artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; Artikel 3 van het EVRM (Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955) ; Artikel 27 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 ; Materiële motiveringsplicht ; Zorgvuldigheidsbeginsel ; Verbod van willekeur."

Het verzoekschrift geeft een theoretische uiteenzetting van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), alsook van artikel 3 EVRM, Artikel 27 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Het geeft verder op theoretische wijze uitleg over onder andere de bewijslast, het voordeel van de twijfel, de beoordeling van de geloofwaardigheid van een asielzoeker en de samenwerkingsplicht.

Verder haalt het verzoekschrift aan dat verzoeker uit een Federally Administered Tribal Area (FATA) komt, met name Kurram Agency. Het verzoekschrift legt uit dat Kurram Agency aan Afghanistan grenst, is onderverdeeld in drie administratieve eenheden en het enige Agency is waar sjiïeten in de meerderheid zijn. Het vermeldt intense gevechten van 2007 tot 2012 tussen soennieten en sjiïeten en maakt melding van 35 incidenten in 2015.

Het verzoekschrift maakt vervolgens melding van wat de FOD Buitenlandse Zaken aangaande Pakistan stelt. Volgens verzoeker volgt hieruit dat Kurram Agency moet worden beschouwd als een *de facto* oorlogsgebied waar wetteloosheid heerst, hetgeen door de Belgische autoriteiten wordt bevestigd.

Verzoeker verduidelijkt verder dat hij asiel heeft aangevraagd omwille van de algemene onveiligheid in zijn regio, dat wordt beschouwd als een oorlogsgebied.

Verzoeker hekelt het feit dat het CGVS twijfelt aan zijn identiteit, nu hij documenten heeft neergelegd die zijn identiteit aantonen maar waarvan de bewijskracht ten onrechte door het CGVS in twijfel wordt getrokken.

Wat betreft tegenstrijdigheden tussen het DVZ interview en het CGVS interview merkt verzoeker op "dat zijn CGVS interview lang na zijn DVZ interview heeft plaatsgevonden, hij problemen had met de tolk op het DVZ interview hetgeen hij heeft aangekaart bij het CGVS en dat het DVZ interview slechts een voorbereidend gesprek is voor het CGVS interview dat het doorslaggevend interview is ter beoordeling van een asielaanvraag en waar onvolledigheden en onduidelijkheden van het DVZ interview kunnen worden rechtgezet en verduidelijkt".

Volgens verzoeker trekt het CGVS ten onrechte de verblijfplaats van verzoeker in twijfel en haalt het CGVS daarvoor onterecht "(i) de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde documenten aan die

nochtans de identiteit van verzoeker weergeven, en (ii) de geografische kennis, stammencultuurkennis en gebeurtenissen over zijn regio" aan. Verzoeker meent dat hij "oprecht en spontaan heeft geantwoord wat hij wist over zijn regio, stammencultuur en gebeurtenissen in zijn regio zonder dat er van hem kan worden verwacht dat hij van elk detail op de hoogte is of diende te zijn als een geleerde maar met kennis antwoordde zoals kan worden verwacht van een persoon met verzoekers profiel zijnde een jonge alleenstaande getraumatiseerde man met beperkte intellectuele vermogens en een beperkte scholingsgraad". Verzoeker is van oordeel dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met zijn profiel.

Het verzoekschrift voert nog aan dat het feit dat "verzoeker asiel heeft aangevraagd in België en niet in een ander land dat hij doorkruiste op weg naar België kan hem niet worden verweten en doet geen afbreuk aan de vrees die hij koestert in Pakistan en kan niet determinerend zijn ter behandeling van zijn asielaanvraag." Daarnaast vormen de onduidelijkheden over zijn reisweg volgens verzoeker een detail dat niet determinerend kan zijn voor de beoordeling ervan, noch afbreuk doet aan de vrees die hij koestert in Pakistan.

Verzoeker legt uit dat hij na het incident in 2011 "nog enige tijd is thuis gebleven is zoals vaststaat in de bestreden beslissing te wijten aan medische, psychologische en fysieke problemen". Verzoeker stelt nog dat het feit dat "verzoeker daarvan geen documenten voorlegt doet geen afbreuk aan het vaststaand gegeven van dergelijke problemen".

Aangaande de betwisting van verzoekers leeftijd merkt verzoeker op dat "dit geenszins een invloed heeft op zijn vrees in Pakistan en dat leeftijd evenmin een doorslaggevend element kan zijn voor zijn vrees".

Wat betreft zijn beweerde ondermaatse kennis kaart het verzoekschrift in het algemeen aan dat er geen rekening werd gehouden met "verzoekers persoonlijkheid, leeftijd en intellectuele vermogens. Verzoeker merkt op dat hij een beperkte opleiding heeft genoten als arbeider werkte en ernstig getraumatiseerd is door wat er zich in Pakistan heeft afgespeeld".

Over de beweerde beperkte kennis van verzoeker over de tribale maatschappij waaruit hij afkomstig is, verduidelijkt verzoeker dat hij heeft verteld wat hij weet, wat het doorleefd en niet-ingestudeerde karakter ervan aantoon. Verzoeker voegt nog toe dat hem niet kan worden gevraagd de tribale maatschappij te omschrijven als een antropoloog, zoals het CGVS blijkbaar van hem verwacht.

Het verzoekschrift meent dat het CGVS de asielaanvraag niet op individuele wijze heeft beoordeeld en geen rekening gehouden heeft met de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden.

De afwijzing van verzoekers asielaanvraag berust volgens verzoeker op door het CGVS beweerde tegenstrijdigheden in verband met minder relevante details van het asielrelaas. "Deze hoeven nochtans niet tot de ongeloofwaardigheid van de verzoeker te leiden". Het CGVS heeft zich op de minder relevante details, zoals de reisroute, geografische kennis van de regio van afkomst of data in het verleden gebaseerd.

Het verzoekschrift haalt nog aan dat er niet werd "nagegaan wat het lot is van asielterugkeerders naar Pakistan, met andere woorden, er werd niet nagegaan wat de gevolgen voor verzoeker zijn indien hij als afgewezen asielzoeker zou moeten terugkeren naar Pakistan, onder meer werd er niet nagegaan wat de gevolgen en levensomstandigheden van verzoeker zouden zijn met betrekking tot veiligheid, behuizing, werkgelegenheid, medische zorgverlening, sociale zekerheid re-integratie als afgewezen asielzoeker. De bestreden beslissing had dit onderzoek op zijn minst moeten voeren, maar heeft die oefening niet gemaakt en heeft derhalve een mogelijke schending van artikel 3 EVRM niet afdoende kunnen uitsluiten waardoor de bestreden beslissing op zijn minst niet afdoende gemotiveerd is".

Verzoeker meent dat hem het voordeel van de twijfel dient worden gegund.

In hoofddorde wordt gevraagd de bestreden beslissing te hervormen en de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen; in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te hervormen en de subsidiaire bescherming status aan verzoeker toe te kennen; en in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker, in tegenstelling tot wat wordt beweerd in het verzoekschrift, geen documenten neerlegt die zijn identiteit of zijn asielrelaas enigszins kunnen staven. De Raad benadrukt dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Verklaringen kunnen op zich een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn, maar indien redelijkerwijze van de kandidaat-vluchteling kan worden verwacht dat er bewijzen kunnen worden voorgelegd, kan op basis van zijn medewerkingsplicht worden verwacht dat deze alle nodige inspanningen levert om deze bewijzen voor te leggen. Indien het onmogelijk is om die bewijzen neer te leggen, dient de kandidaat-vluchteling een redelijke verklaring te verschaffen voor het ontbreken ervan; hij moet minstens aantonen dat hij alles in het werk heeft gesteld om deze te bemachtigen.

2.4. Verzoeker is bovendien strijdig over zijn identiteit.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart hij op 1 maart 1998 geboren te zijn te Zeran, Parachinar, Pakistan waar hij zijn hele leven gewoond heeft tot zijn vertrek naar België in september 2015 (verklaring DVZ, punt 4, 10). In de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, Dienst Voogdij van 26 februari 2016 wordt echter het volgende gesteld: "(...) Overwegende dat de dienst Voogdij een medisch onderzoek liet uitvoeren op 10 februari 2016 door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven), Faculteit Geneeskunde, Departement Tandheelkunde, Capucijnenvoer 7, 3000 Leuven, teneinde na te gaan of betrokkene al dan niet jonger is dan 18 jaar; Overwegende dat de conclusie van het medisch onderzoek als volgt luidt: "Analyse van deze gegevens geeft mijn inziens aan dat H.K. op datum van 10-02-2016 een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar". Dit bleek een voorzichtige en lage schatting nu verzoeker tijdens zijn gehoor bij het CGVS naar zijn

geboortedatum gevraagd, antwoordde hij "1-1-1994" en dus 22 jaar te zijn (gehoorverslag van het CGVS van 16 december 2016 (hierna: CGVS-verslag 1), p. 3). Erop gewezen verzoeker bij inschrijving had aangegeven minderjarig te zijn, terwijl hij zichzelf achteraf een pak ouder schatte, stelde verzoeker *"Dit is het probleem, toen ik toekwam, ik vertelde je al dat de tolk van Afghanistan was. Want ik zei hem 94. En hij begreep 98. <Tolk: voor mij zegt hij het jaar van de geboorte in Urdu>"* (CGVS-verslag, p. 3), wat niet aannemelijk nu verzoeker een speciale procedure voor minderjarigen doorliep en dit niet aan hem kon ontsnappen. Bovendien verklaarde verzoeker toen ook in de maand maart te zijn geboren, wat hij bij het CGVS louter ontkende (CGVS, p. 3). Daarnaast merkt de Raad op dat in het door verzoeker neergelegde schooldocument vermeld staat dat verzoeker op 26 april 1998 zou zijn geboren, alweer een andere geboortedatum. Niet alleen wordt de authenticiteit van dit document aangetast, het doet eveneens afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van verzoeker.

Verzoeker legde ter staving van zijn identiteit een origineel FORM-B neer (CGVS-verslag, p. 15-16). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde Subject Related Briefing *"Pakistan" "Corruptie en documentenfraude"* blijkt echter dat aanzienlijke corruptie weegt op de werking van de politieke instellingen, de overheidsadministraties, de politie en het gerecht in Pakistan, waardoor de bewijswaarde van de door de Pakistaanse overheidsdiensten afgeleverde attesten en documenten aangetast worden. Bovendien kan worden opgemerkt dat in de hoofding van het document *"Korram Agency"* vermeld staat, wat de authenticiteit van dit document verder ondermijnt, nu niet kan aangenomen worden dat een officiële instantie dergelijke fout zou maken betreffende de schrijfwijze van de eigen regio op voorgedrukte documenten. Verzoeker is bovendien strijdig over (de afwezigheid van) zijn identiteitskaart die hij volgens zijn verklaringen bij de DVZ in Pakistan had achtergelaten (verklaring DVZ, punt 25), terwijl hij bij het CGVS verklaarde *"Ik verloor mijn originele IDK, het was in mijn tas. En op de weg, mijn zak viel. De smokkelaar stopte niet. Hij wou niet stoppen."* (CGVS-verslag, p. 18). Dergelijke tegenstrijdigheden kunnen slechts de waarachtigheid van de verklaringen onderuithalen, te meer dat hij later louter zijn verklaringen bij de DVZ ontkende (CGVS-verslag, p. 18), hij ook over de schrijfwijze van zijn paspoort strijdig is (CGVS-verslag, p. 3 en 18) en hiervoor geen ernstige toelichting heeft. Ook ter terechtzitting kan verzoeker niet toelichten waarom een Pakistaan die over voldoende identiteitsdocumenten beschikt deze niet kan neerleggen te meer verzoeker ook niet wordt vervolgd door zijn overheden. De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker niet enkel manifest faalt in zijn medewerkingsplicht maar hij ook aanhoudend bedrieglijke verklaringen aflegt die hij bij confrontatie afdoet met een ontkenning van zijn eerdere verklaringen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt dan ook reeds een negatieve indicatie in met betrekking tot het asielrelaas van verzoeker (RvS 25 september 2006, nr. 162.658).

2.5. Verzoekers verklaringen aangaande zijn verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België en aangaande zijn reisweg van Pakistan naar België kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker legt evenmin een geloofwaardige documenten neer die zijn (recent) verblijf in zijn beweerde regio van herkomst zou kunnen staven. Zoals reeds vermeld bevat de FORM-B vormelijke gebreken en kan aan dit stuk geen bewijswaarde worden gehecht. Daarnaast legde verzoeker een *"school leaving certificate"* neer waarover hij verklaarde deze zelf verkregen te hebben in Pakistan toen hij de school verliet (CGVS, p. 15). waaruit opnieuw blijkt dat verzoeker een document neerlegt aangemaakt voor de asielprocedure nu het document werd opgesteld op 28 maart 2016, dus na verzoekers vertrek uit Pakistan, en verzoeker de school zou verlaten hebben op 15 november 2014 terwijl verzoeker aangaf tot 2011 naar school te zijn geweest (CGVS-verslag, p. 11). Aangaande de brief van Anjuman-e-Hussania (CGVS-verslag, p. 17) dient te worden opgemerkt dat niet kan ingezien worden waarom een dergelijk document in het Engels wordt opgesteld in een regio waar velen het Engels niet eens machtig zijn. Bovendien is deze brief geen objectief, officieel document. Verzoeker legde daarnaast een naar eigen zeggen originele brief van de stamoudsten neer (CGVS-verslag, p. 16).

Geconfronteerd met de vaststelling dat het document er eerder als een fotokopie uitzag, gaf verzoeker aan dat hij het document van zijn oom had gekregen en niet weet of het een origineel of een kopie betreft (CGVS-verslag, p. 16).

De Raad hecht echter geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien is verzoeker niet goed op de hoogte te zijn van de bedoeling en inhoud van dergelijke brief (CGVS-verslag, p. 16-17). Volledigheidshalve merkt de Raad op dat deze brief is afgegeven in 2011 en aldus evenmin iets zegt over verzoekers recente verblijfsplaatsen. Tevens merkt de Raad op dat uit de door verzoeker neergelegde enveloppen blijkt dat de documenten verzonden werden vanuit Peshawar en Lahore, wat het redelijk maakt aan te nemen dat verzoeker en zijn familie verzoekers daar verblijft.

2.6. Verzoeker slaagt er evenmin in zijn reisweg zijn reisweg aannemelijk te maken en blijft steken in vage en nietszeggende verklaringen. Zo stelde verzoeker dat hij Pakistan verlaten had *“in 2015 weet niet welke maand, wellicht de 9de. Dag weet ik niet”* (CGVS-verslag, p. 20), kan hij geen enkele andere stad opnoemen die verzoeker zou zijn gepasseerd tijdens zijn tocht door Iran (CGVS-verslag, p. 23-24) en beschreef hij de grensovergang tussen Iran en Turkije vaagweg als *“een grote berg, we werden dichtbij afgezet en dan moesten we oversteken (...) Heuvelachtig. Niets speciaal”* (CGVS-verslag, p. 24). Verzoeker toont dan ook niet aan illegaal gereisd te hebben zoals hij beweert.

2.7. De Raad kan uit de door verzoeker gecorrigeerde leeftijd slechts afleiden dat hij bij zijn vertrek uit Pakistan negentien jaar was en niet zeventien jaar, zoals verzoeker eerst beweerde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Aldus kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en ongeveer negentien jaar in Zeran, Pakistan heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografisch, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Pakistan, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Waar in het verzoekschrift verzoekers jonge leeftijd nog benadrukt wordt, wijst de Raad erop dat redelijkerwijs ook van een jonge persoon van 19 jaar kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou blijken dat zijn leeftijd hem zou verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Het verzoekschrift haalt voorts nog aan dat er van verzoeker niet kan worden verwacht dat hij van elk detail op de hoogte is of diende te zijn als een geleerde. Uit volgende blijkt echter dat het verzoeker aan elementaire basiskennis ontbrak omtrent zijn beweerde regio van herkomst en hij evenmin in staat was zijn recente aanwezigheid aldaar aan te tonen aan de hand van anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen.

2.8. Verzoekers geografische kennis over zijn beweerde regio van herkomst blijkt onaannemelijk ontoereikend. Zo kon verzoeker slechts foutief aangeven dat de agencies die rond Kurram Agency liggen Waziristan, Momand Agency en Kharlach zijn (CGVS-verslag, p. 6), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Kurram Agency in het zuiden aan Noord-Waziristan (en dus niet Waziristan) grenst en in het oosten aan Khyber en Orakzai Agency. Voorts blijkt dat Kharlachi geen Agency, doch een dorp is. Gevraagd in welke provincie of administratieve bepaling Kurram Agency gelegen is, antwoordde verzoeker verkeerdelijk *“Het is in Khyber Agency”* (CGVS-verslag, p. 6), nu uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Kurram Agency onderdeel is van de Federal Administered Tribal Areas (FATA). Vervolgens gevraagd of verzoeker ooit al had gehoord van FATA stelde verzoeker correct dat het om de stamengebieden gaat en noemde hij Khyber Agency, Momand Agency en Waziristan als onderdeel van FATA (CGVS-verslag, p. 6). Verzoeker vermeldde echter niet dat ook zijn eigen agency, Kurram Agency, en Zuid-Waziristan, Orakzai en Bajaur ook deel uitmaken van FATA.

2.9. Ook aangaande de stammencultuur bleek verzoeker slechts een beperkte kennis te hebben terwijl kan aangenomen worden dat hij zijn eigen beweerde herkomst kan toelichten alsook deze uit zijn onmiddellijke leefomgeving. Zo verklaarde verzoeker foutief dat de Bangash geen substammen hebben (CGVS-verslag, p. 8; zie informatie in het administratief dossier), hoewel redelijkerwijs van verzoeker kan verwacht worden dat hij hiervan op de hoogte is nu hij verklaarde zelf tot de Bangash te behoren (CGVS-verslag, p. 8). Daarnaast stelde verzoeker dat de Turi en Bangash de grote hoofdstammen in Kurram Agency uitmaken, maar dat de Bangash in de meerderheid zijn (CGVS-verslag, p. 8). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat het omgekeerde net het geval is. Verder verklaarde verzoeker dat de Turi meestal in Lower Kurram wonen (CGVS-verslag, p. 8), terwijl zij net een stevige verankering kennen in Upper Kurram.

Verzoeker stelde daarnaast nog dat er ook soennitische Turi's zijn (CGVS, p. 8), terwijl uit informatie in het administratief dossier blijkt dat de Turi net als enige stam in de regio volledig het Shia geloof aanhangen.

Verzoeker beweerde voorts dat het grootste deel van de Turi's in Sada woont (CGVS-verslag, p. 8), terwijl de Bangash voornamelijk in Lower Kurram – waar Sada gelegen is – aanwezig zijn (zie informatie in het administratief dossier). Ook gaf verzoeker verkeerdelijk aan dat de sjiiitische Bangash in de meerderheid zijn (CGVS-verslag, p. 9), terwijl de sjiieten net een kleine minderheid betreffen. Verzoeker had evenmin weet van andere stammen die in zijn agency woonden (CGVS-verslag, p. 9).

2.10. Voorts doet verzoekers gebrek aan socio-politieke kennis aangaande zijn regio afbreuk aan zijn beweerde herkomst. Zo stelde hij dat Parbab Khan sedert drie à vier jaar de Political Agent (PA) van

Kurram Agency is (CGVS-verslag, p. 7), terwijl Amjad Ali Khan de huidige PA is, welke in oktober 2014 werd aangeduid als opvolger van de toenmalige PA Riaz Mehsood (zie informatie in het administratief dossier). Verzoeker wist evenmin de naam van de voorgaande PA's, noch van diens assistenten (CGVS-verslag, p. 7). Verzoeker bleek evenmin goed op de hoogte van enkele ingrijpende gebeurtenissen in zijn regio. Zo stelde hij dat "Arfan Agha" de leider van de Imam Bhargha in Parachinar was, maar tweeënhalf jaar geleden werd gedood in Islamabad (CGVS-verslag, p. 12). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat zijn naam eigenlijk Nawaz Irfani was en hij op het moment van het gehoor twee jaar geleden gedood werd. Voorts verklaarde verzoeker foutief dat hij in Islamabad was om zijn familie te bezoeken (CGVS-verslag, p. 12), terwijl hij eigenlijk verbannen werd uit Kurram Agency en daarom in Islamabad was. Dat verzoeker slechts dermate oppervlakkig op de hoogte was van dergelijke ingrijpende en veelbesproken gebeurtenis ondergraaft aldus zijn (recente) aanwezigheid in zijn voorgehouden regio van herkomst. Gevraagd wanneer de laatste nationale verkiezingen in Pakistan plaatsgevonden hadden, antwoordde verzoeker "*Bijna 4 jaar geleden. Beetje minder (...) Weet het niet, misschien (het jaartal) 12 of 14*" (CGVS-verslag, p. 14). De informatie in het administratief dossier vermeldt echter dat de laatste nationale verkiezingen in 2013 waren en dat er bovendien spanningen waren in Kurram Agency naar aanleiding van deze verkiezingen. Het is redelijk aan te nemen dat verzoeker deze verkiezingen wel degelijk correct zou kunnen plaatsen in de tijd, indien hij op dat moment werkelijk in zijn beweerde regio van herkomst verbleef.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden recente herkomst uit Zeran, Kurram Agency, Pakistan. Bijgevolg is de argumentatie in het verzoekschrift over het beoordelen van zijn asielrelaas dat zich beweerdelijk zou hebben voorgedaan in Zeran, Kurram Agency, Pakistan, zonder grond.

2.12. De door verzoeker neergelegde documenten – welke hierboven reeds besproken werden – kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Ook de door verzoeker neergelegde kopieën van de identiteitskaarten van verzoekers ouders vermogen dit niet te doen. Daargelaten dat deze kaarten deze kaarten slechts de identiteit en afkomst van verzoekers ouders uit Kurram Agency bevestigen en niet die van verzoeker, betreffen het slechts fotokopieën waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht. Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Zoals hoger blijkt is verzoeker evenmin bekend met de sociale- culturele- en godsdienstige gegevens die kan verwacht worden van een zoon/kleinzoon van personen uit deze regio stammen. Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

2.13. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.15. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient te worden opgemerkt dat artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.16. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Zeran, Kurram Agency, Pakistan. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.17. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Zeran, Kurram Agency, Pakistan niet aantoonst, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Zeran, Kurram Agency, Pakistan.

2.18. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke gebied van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.19. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.20. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.21. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK